



*"Följande text är en ordagrann översättning av videoundervisningen med den Engelska titeln "The Error of Dispensationalism." Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå sammanhanget mellan tal, text, bilder, media och diagram i videoundervisningen och på så sätt underlätta för dig att förstå den Engelska presentationen. Det kan förekomma en och annan svårighet med rätt översättning från Engelska till Svenska och ibland några smärre grammatiska fel som du får ha överseende med. Vi hoppas ändå att du skall få ett gott utbyte av videopresentationen med hjälp av denna översättning."*

## **Dispensationalismens felaktigheter**

Tidigare brukade jag undervisa om dispensationalismens teologi. Det inramade min bibliska inställning och mer specifikt mitt perspektiv på den sista tiden, tills en dag då jag inte längre kunde tolerera några bibliska motsättningar, utan började ifrågasätta dess ideer. Jag hade haft så mycket förtroende för pastorer och teologer i denna fråga, att det var just den tidpunkt då jag verkligen började förstå att jag inte visste någonting och började pröva allt. Jag insåg att min förståelse av dispensationalism var bara en erfarenhet från att läsa böcker och acceptera läror och inte i första hand genom att studera Guds ord. Det var också då jag började inse att det helt enkelt inte verkar finnas någon teologisk grund för att separera församlingen från Israel eller Israel från församlingen. Genom detta började jag inse att hela Guds ord fortfarande är sanning och att proklamera tro på Guds ord och därmed i förlängningen, tro på Jesus Kristus, eller som han heter på hebreiska, Yeshua Ha'Mashiach. Det var genom dessa studier som jag insåg att vi som hans folk, har att tro på och utöva hela Guds ord och inte bara en del av det. Jag fick uppleva den fulla frihet och välsignelse som jag saknat i den traditionella kristendomen. Det var ett ögonblick som förändrade mitt och min familjs liv och även var upphov till 119:s start. Som med all vår undervisning, presenterar vi inte detta som om vi anser oss ha rätt i allt. Vi förväntar givetvis oss att du prövar allt du läser mot vad Guds ord säger, för att få bekräftat att vad vi här lägger fram verkligen är sanning.

### **Denna undervisning kommer att beröra följande:**

- 1) Det finns bara en Kristi kropp, inte Kristi kroppar.*
  - 2) Undervisning i traditionell dispensationalism kan konstateras vara fel i jämförelse med Guds ord.*
- Detta är inte avsett att vara en fullständig analys av alla fel i dispensationalism. Målet är att visa hur de Skriftmässiga motsägelserna genererats av en totalt felaktig teologisk syn genom att bryta ner dispensationalismens grundpelare med hjälp av skärpan och sanningen i Guds ord.

### **Så, vad är då dispensationalism:**

Dispensationalism: (Man anser att Israel och "kyrkan" är två separata väsen).

Dispensationalism är ett teologisk system som lär att biblisk historia förstås bäst i ljuset av ett antal handhavanden av Guds handlande med människan, som man kallar "dispenser" (tidsindelningar).

Den håller fast vid de grundläggande skillnaderna mellan Guds planer för nationen Israel och den Nytestamentliga kyrkan och betonar profetior om olika tidsåldrar och ett uppryckande av kyrkan innan Kristi andra tillkommelse. Upphovet till dispensationalismen var teologiskt ortodoxa Plymouth-rörelsen som i grunden var en reaktion mot den etablerade kyrkan i England och undervisningen leddes av bl a John Nelson Darby" ([www.theopedia.com](http://www.theopedia.com)). Han hade också ett antal andra efterföljare i USA. Enligt deras lära finns det 7 olika "dispenser" som ofta är sammanknippade med tillkännagivanden eller invigning av vissa Bibliska förbund.

1. Oskuld (eller frihet), (1 Mos. 2:8-17, 25), före Adams syndafall.
2. Samvete (1 Mos. 3:10-18; Rom. 2:11-15), Adam till Noah.
3. Regering (1 Mos. 9:6; Rom. 13:1), Noa till Abraham.
4. Patriarkaliska regler (eller löften), (1 Mos. 12:1-3; 22:17-18; Gal. 3:15-19), Abraham till Mose.
5. Mosaiska lagen (! Mos. 20:1-26; Gal. 3:19), Mose till Kristus.
6. Nåden (Rom. 5:20-21; Ef. 3:1-9), den nuvarande kyrkans tidsålder.
7. Ett bokstavligt talat jordiskt 1.000 årsrike som ännu inte har kommit, men snart skall komma (Jes. 9:6-7; 11:1-9; Upp 20:1-6).

Var och en av dessa dispenser kan sägas representera ett annorlunda sätt på vilket Gud handlar med människan, särskilt genom olika prövningar.

### **Hämtat från Scofield's konkordans;**

"Dessa perioder är markerade i Skriften genom någon förändring i Guds sätt att behandla människan, med avseende på följande två frågor:

- Om synd och människans ansvar.

Varje dispens kan betraktas som en ny prövning för människan och alla slutar med en dom som markerar hennes misslyckande i varje dispens.

### **Grundsatserna i Dispensationalism:**

Utöver dessa dispenser, kan den verkliga teologiska betydelsen ses i fyra grundläggande trossatser, som ligger bakom den klassiska dispensationella undervisningen. Dispensationalism innehåller:

1. En grundläggande skillnad mellan Israel och församlingen.  
Det finns två Guds folk med två olika öden, jordiska Israel och den andliga "kyrkan."
2. En grundläggande skillnad mellan lagen och nåden. De är två skiljda företeelser.
3. Att den Nytestamentliga kyrkan är en parentes i Guds plan som inte förutsågs i Gamla testamentet.
4. En åtskillnad mellan uppryckandet av Kyrkan och Kristi andra tillkommelse. Uppryckandet av kyrkan sker när Kristus kommer "på skyarna" (1 Thess. 4:17) som föregår hans "officiella" andra tillkommelse (till jorden) med sju års vedermöda.

Låt oss pröva detta mot Skriften. Finns det två *Kristi kroppar*, Israel och Kyrkan?

Vi är ju alla *en kropp* i Kristus, som också innefattar Israel.

### **1 Korinterbrevet 12:12-13**

Ty liksom kroppen är en och har många lemmar, men kroppens alla lemmar - och de är många - utgör en kropp, så är det också med Kristus. I en Ande har vi alla blivit döpta för att höra till en kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samme Ande utgjuten över oss.

### **Efesierbrevet 3:6**

Den innebär att hedningarna i Kristus Jesus och genom hans evangelium är våra medarvingar och tillhör samma kropp som vi och har del i samma löfte.

### **Johannes 10:16**

Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde.

Församlingen utgör kroppen:

### **Kolossierbrevet 1:24**

Nu gläder jag mig mitt under mina lidanden för er. Och det som fattas av Kristuslidanden uppfyller jag i mitt liv för hans kropp, som är församlingen.

### **Efesierbrevet 5:23**

Ty en man är sin hustrus huvud, liksom Kristus är församlingens huvud  
- han som är Frälsare för sin kropp.

Församlingen är kroppen. Yeshua är huvudet över kroppen och han är kroppens frälsare. Alltså är alla som någonsin blivit frälsta eller kommer att bli frälsta en del av kroppen och därför en del av församlingen. Eftersom Kristus är den enda vägen till frälsning och evigt liv, oavsett om det gäller Adam och Eva, Abraham, Mose, Paulus, Johannes, Petrus, du eller jag, har vi alla Kristus som vår frälsare, sänd av Fadern och därför är vi alla en del av en enda kropp, Kristus, församlingen.  
**Alla som är frälsta genom Kristus, den ende som kan frälsa, är en del av kroppen.**

### **Kolossierbrevet 1:18**

Han är huvudet för sin kropp, församlingen. Han är begynnelsen, den förstfödde från de döda, för att han i allt skulle vara den främste.

### **Efesierbrevet 3:6**

Den innebär att hedningarna i Kristus Jesus och genom hans evangelium är våra medarvingar och tillhör samma kropp som vi och har del i samma löfte.

Kristus Jesus (Yeshua Ha'Mashiach) församling gäller för alla tidsåldrar.

### **Efesierbrevet 3:21**

honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus, genom alla släktled i evigheternas evighet.

### **Vi vet att apostlarna ansåg Israel i Gamla testamentet som församlingen.**

Många dispensationalister har sagt, "Israel är inte församlingen och församlingen är inte Israel. Många doktriner och eskatologier är byggda på denna premiss. Men när man granskar Skriften förvånas man över att Israel i Gamla testamentet flera gånger kallas församlingen.

I Apostlagärningarna 7, beskriver även Stefanus detta faktum när han falskeligen anklagades för att undervisa att Yeshua ändrat Mose lag.

### **Apostlagärningarna 7:38**

Det var Mose som i församlingen i öknen var tillsammans både med ängeln som talade till honom på berget Sinai och med våra fäder, och som tog emot levande ord för att ge till oss.

Stefanus hänvisar tydligt till Israel i öknen som församlingen och han säger lika tydligt att det

levande oraklet på Sinai berg gavs till oss som den Nytestamentliga församlingen. Församlingen har funnits allt sedan Adam och Eva var troende på Kristus. Församlingen är helt klart inte en ny tillkommelse. Det betyder bokstavligen en grupp utvalda eller "ekklesia" på Grekiska eller "qahal" på Hebreiska. Alla troende är kallade ut från olika nationer (hedningar) in i Guds sanna nation, Israel:

### 1 Petrus 2:9

Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk (*singular*), ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

Observera att det endast finns ett heligt folk och det är singular. Vi är kallade som hedningar eller ut från hednationer till att vara ett heligt folk.

### 1 Petrus 2:10

Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.

Det var ingen tillfällighet att Stefanus, en troende jude (från Juda hus) som förstod grekiska seder, kallade Israel församlingen (ekklesia), för hans grekiska version av Bibeln (Septuagintan) använder regelbundet ekklesia för att hänvisa till Israel. Många troende under dessa år förlitade sig starkt på Septuagintan och nya testamentet är fylld med citat från den. Därigenom var de troende under det första århundradet väl bekanta med det Bibliska konceptet att församlingen var nationen Israel, precis som den nytestamentliga församlingen också är Israel. Det skulle dröja många år innan de teologiska tolkningarna av dispensationalism skulle uppfinnas och bli undervisade om detta även om det helt strider mot Bibelns undervisning. Det grekiska ordet *ekklesia* (de kallade) är den Hebriska motsvarigheten till ordet *qahal*, vilket också betyder *utvald församling eller gemenskap* som också är relaterat till *att ge vittnesbörd eller vittnesmål*.

I varje sammanhang där *församling* eller *gemenskap* finns i engelska versioner av gamla testamentet, används *ekklesia* i Septuagintan. Israel är *ekklesia* eller *qahal*, (församlingen). **Är detta också vad Paulus undervisar om? I Romarbrevet 11, undervisar Paulus om att frälsning genom tro på nåden leder oss in i Guds rike:**

1) Vi var en gång *ett vilt olivträd* (hedningar/nationer) och nu är vi inympade i *det äkta olivträdet* (Israel/Guds nation/heliga folk). Paulus talar aldrig om att det skulle finnas *ett nytt träd som kallas kyrkan* som är tydligt skildt från Israel. Paulus säger att vi ympas in i det redan befintliga trädet Israel (Jeremia 11:16). **När vi väl är i riket stöds vi av Guds ord.**

2) Roten (Gud) stöder oss och ger oss näring (vilket innebär att vi blir delaktiga av Guds instruktioner/bud och Gud är Ordet). Hela Guds ord (inte bara delar av det) ska användas som instruktioner om hur vi skall vandra i rättfärdighet (2 Tim 3:16-17). Det är vad som stödjer och ger näring åt oss. Det är roten. Det är grunden, Klippan. Vilket leder till slutsatsen att eftersom detta *inympande* fortsätter, kommer hela Israel att bli frälst (Israels och Juda hus).  
Låt oss läsa om detta;

### Romarbrevet 11:17-26

Men om nu några av grenarna har brutits bort och du, som är ett vilt olivträd, har blivit inympad bland dem och fått del av det äkta olivträdets feta rot, då skall du inte förhäva dig över grenarna. Men om du förhäver dig skall du veta att det inte är du som bär roten utan roten som bär dig.

Nu invänder du kanske att grenarna bröts bort för att du skulle ympas in. Du har *rätt*, för sin otros skull bröts de bort, men du står kvar genom tron. Var inte högmodig utan lev i fruktan.

Ty om Gud inte skonade de naturliga grenarna skall han inte heller skona dig. Se här Guds godhet och stränghet: hans stränghet mot dem som föll, hans godhet mot dig, om du blir kvar i *hans* godhet, annars blir också du borthuggen. Men även de andra kommer att bli inympade, om de inte blir kvar i sin otro. Gud har ju makt att ympa in dem igen. Ty om du har blivit borthuggen från det vilda olivträd som du av naturen tillhörde, och mot naturen har inympats på ett *äkta olivträd*, hur mycket lättare kommer då inte  *dessa naturliga grenar*  att ympas in på sitt eget olivträd. Bröder, jag vill att ni skall känna till denna hemlighet, för att ni inte skall ha för höga tankar om er själva: förstockelse har kommit över en del av Israel och så skall det förbli, till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in. Och det är så hela Israel skall bli frälst, som det står skrivet: *Från Sion skall Frälsaren komma och skaffa bort all ogudaktighet från Jakob. Och detta skall vara mitt förbund med dem, när jag tar bort deras synd.*

Hela poängen är att hedningarna kommer att inympas i Israel precis som Petrus sa tidigare – inympas i den heliga nationen. Paulus säger i Efesierbrevet 2 att vi (församlingen) nu är en del av Israel.

- 1) Vi var hedningar.
- 2) Nu är vi medborgare i Israel genom tron på Kristus.
- 3) Om man blivit delaktig av löftena, då är man också en del av Israel.

### **Efesierbrevet 2:11-13**

Kom därför ihåg hur det var tidigare: ni var hedningar och kallades omskurna av dem som kallar sig omskurna, med den omskärelse som utförs på kroppen med människohand. Ni var på den tiden utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och hade ingen del i förbunden med deras löfte. Ni levde utan hopp och utan Gud i världen. Men nu har ni, som är i Kristus Jesus och som en gång var långt borta, kommit nära genom Kristi blod.

Hur kan vi inte vara en del av Israel om vi nu är medborgare i Israel? Helt klart har dispensationalismen infört allvarliga felaktigheter. Paulus förstod att alla Jesustroende är delaktiga av Israel eftersom skriften säger detta: Det nya förbundet är för Israels och Juda hus, vilka är de två riket som hela nationen Israel består av.

### **Jeremia 31:31-33**

Se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder den dag då jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egyptens land - det förbund med mig som de bröt fastän jag var deras rätte herre - säger HERREN. Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger HERREN: Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.

Om man är en del av det förnyade förbundet som upprättats genom Jesus och sedan blivit inympad in i Juda eller Israels hus är man därmed en del av Israel. Det nya förbundet är inte upprättat med någon annan. Man blir en del av ett heligt folk, som Petrus sa att man blir en del av Israel annars är man inte en del av det förnyade förbundet. Dessutom sa Gud att han skulle skriva sin lag i våra hjärtan och i det inre på sitt folk (som för övrigt är motsatsen till att avskaffa den. Han fullkomnade

den). Det är svårt att skapa en teologisk tolkningsram som skiljer Israel från församlingen när skriften så klart och tydligt säger att vi är inympade och faktiskt är medborgare i Israel.

**Så långt, grundsats #1 av dispensationalismen som vi visade på i början, vilken har blivit tillintetgjort av Bibelns sanningar, men deras seminarier fortsätter ändå att undervisa sådana doktriner på fullt allvar.**

Utan dispensationalismens felaktigheter och insikten att vi är en del av Israel är detsamma som att inse att det finns många befallningar Gud förordnade som flertalet inte följer. Många anser att vissa befallningar bara gällde för Israel och inte församlingen. Man har helt misslyckas med att se att Israel och församlingen egentligen är en och samma sak. Det finns en anledning till att dispensationalismen fortfarande är så populär, eftersom att lyda Gud aldrig har varit speciellt populärt. Att bara fokusera på att Gud älskar oss (Hans nåd) är mycket lättare än att också älska honom tillbaka (som faktiskt är detsamma som att hålla hans bud, 1 John 5:2-3). Det är själva definitionen av en ensidig relation. Israels hus bröt kontinuerligt mot detta och bortsåg från det förbund Gud instiftat med dem och följaktligen blev skiljda från honom (Jer. 3:8). Guds mål är att återställa Israels och Juda hus så att hela Israel kommer att bli frälst. Hebréerbrevet 8:8 säger att Gud fann fel hos dem (Israels hus), inte i sin lag och det förnyade förbundet (Jer. 30:33) som innebar att han skulle lägga sin lag i våra hjärtan och inre, inte att avskaffa den. Det självklara målet för Gud är att vi kommer att hålla Hans lag i stället för att ignorera och ständigt bryta mot den.

Ingenstans i Skriften finns det något som säger att Guds plan för att få Israels hus tillbaka tillsammans med Juda hus, skulle vara genom att avskaffa Guds bud. Fundera över hur allvarligt det låter egentligen. Skulle vi föreslå att Guds plan med Israels hus skulle vara att ta ut skilsmässa eftersom de kontinuerligt bröt sabbaten och hans högtidsdagar och att avskaffa desamma? Tänk om vi skulle tillämpa samma metod på våra barn. Till exempel:

*Eftersom ni vägrar att lyssna och följa mina instruktioner, så får ni skylla er själva.*

Det skulle vara absurt, men ändå tror vi att det är så vår Fader ser på oss?

På grund av nåden i Guds kärlek till oss, (Kristi verk på korset), borde vi nu ha ett uppriktigt intresse av att ha en kärleksfull relation tillbaka i vår tro på honom (1 John 4:19), att vi älskar Gud tillbaka genom att hålla hans lag som är skriven i våra hjärtan och inre (Joh. 14:15; 14:21; 1 Joh. 5:2-3; 2 Joh. 1:6). Genom vår tro, har vi också fått en "försmak" av den helige Ande som kommer att lära oss allt om Guds vägar. Den helige Ande guidar oss så att vi inte faller bort från Guds vägar, så att vi kan undvika att komma på skam vid hans andra tillkommelse (Joh. 14:21-25; 1 Joh. 2:24-29).

Om plan #2 är korrekt, att lag och nåd är två skilda saker, varför handlar då alla nya förbund enbart om att skriva Guds lag i våra hjärtan och inre? Jo, eftersom det är hela poängen med Guds lag, att vi följer den och vill göra det som han befallt oss. Varför talar Skriften om för oss att hålla Guds bud är det enda sättet att verkligen älska honom? Hur många har insett detta? Guds lag har alltid handlat om att älska honom och sin nästa så som sig själv. Om Guds lag är så främmande för nåden i Nya Testamentet, varför betonas så ofta vikten av att hålla Guds lag av nästan alla författare i Nya Testamentet, inklusive Paulus (Romarbrevet 3:31). Så snart vi är en del av Israel i vår tro genom nåd, är vi under lagen eller Israels *konstitution*! Gud har bara en lag eller instruktion för sitt folk precis som alla ledare vill ha, oavsett om de är naturliga eller inympade (3 Moseboken 15:29). Gud har inte en lag för en grupp människor bara för att de råkar vara en avkomling av Juda eller Dans stammar och sedan en annan för hedningar.

### **3 Moseboken 24:22**

[En och samma lag skall gälla för er, den skall gälla såväl för främlingen som för den som är född i landet, ty jag är HERREN, er Gud.](#)

Huvudet Kristus ger inte två motstridiga instruktioner till en och samma kropp. Eftersom vi en gång var hedningar och nu är en del av Kristi kropp genom tron, är vi också en del av de instruktioner som är avsedda av Gud att välsigna oss om vi följer dem. Även utan sådana Paulinska passager som Rom. 2:28, 29:9:8 och Gal.3:29, tycks dispensationalismens ultraskarpa åtskillnad mellan *Israel* och *kyrkan* vara både omotiverad och obiblisk och lämnar därför efterdyningarna av misstänkta slutsatser utan någon teologisk grund som detta uppfunna koncept vilar på.

Så vad finns det då för argument för dispensationalismen att existera över huvud taget?

I ärlighetens namn erbjuder faktiskt dispensationalismen ett mycket övertygande sätt att klia i öronen på väldigt många.

### **De tre mest öronkittlande grundpelarna i Dispensationalism är:**

- 1) Kyrkan och Israel har inget med varandra att göra.
- 2) Guds lag (hans Torah) gäller inte längre, vi lever i det nya förbundet (som inte finns).
- 3) Uppryckandet före vedermödan-teorin som gör att Kyrkan slipper från alla problem.

### **2 Timoteus 4:3**

Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå utmed den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen.

De som är svaga i tron har alltid velat avskaffa Guds bud och undvika Guds domslut över sitt folk. Detta är inget nytt. Israels hus blev avvisade för ett sådant betéende. De tre öronkittlande pelarna i dispensationalismens lära är som vacker musik i folks öron i en sådan utsträckning att de motstridiga skriftställen vi har gått igenom här, är nästan totalt ignorerade. Dess doktrin får sitt stöd genom versplockning i Paulus brev och resten av Skriften, samtidigt som man bortser från de omgivande sammanhangen och Skriftens helhet. Petrus varnar oss tydligt om detta:

### **2 Petrus 3:15-17**

Så har också vår älskade broder Paulus skrivit till er enligt den vishet som han fått, och så gör han i alla sina brev, när han talar om detta. I dessa brev finns en del som **ÄR SVÅRT ATT FÖRSTÅ** och som **OKUNNIGA** och **OBEFÄSTA** människor **FÖRVRÄNGER** till sitt eget fördärv - något som också sker med de övriga Skrifterna. Därför, mina älskade, då ni redan vet detta, **VAR PÅ ER VAKT**, så att ni inte dras med i de **LAGLÖSAS** villfarelse och förlorar ert fäste.

Med andra ord leder vantolkning av Paulus skrifter till laglöshet!

Så **vilket stöd används för att främja uppfattningen att kyrkan förmodligen är en ny institution?** I avsaknad av något annat vägledande skriftställe, finner vi den grundläggande orsaken till felet i en usel tolkning av Matteus 16:18.

### **Matteus 16:18**

Jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den.

Vi har redan i tidigare avsnitt fastställt att Herrens församling har funnits redan från början och att församlingen jämförs av Gud med Israel.

### **Då måste vi ställa oss frågan;**

Hur kan Jesus bygga en ny församling som strider mot allt vad han och Gamla testamentet redan förkunnat? Skrifterna säger överallt att Israel skulle återuppbyggas eller "återupprättas."

Det framgår tydligt om och om igen att uppdelningen mellan Israels och Juda hus skulle bli ett igen.

Läs gärna den Messianska profetian i Hesekiel 37. I själva verket sa Jesus att han var;  
*sänd endast till de förlorade fåren av Israels hus* (Matteus 15:24).

Hela avsikten med det ”nya förbundet” (som inte är något nytt förbund utan en förnyelse av det tidigare förbundet) är att föra Israels hus tillbaka till Guds lag (Hebr. 8:8-12; Jer. 31:30-32 ) genom att skriva det i deras hjärtan. Hela meningen och syftet med Skriften visar på att det centrala temat är att återuppbygga och återställa hela Israel (Juda och Israels hus) så att de kan vara ett ljus för hedningarna, som en enad nation.

Så Jesus kom för att göra vad han och hela skriften säger, vilket är att återställa eller återupprätta Israel, annars motsäger Jesus sig själv och Skriftens ord i Matteus 16:18 och säger att han höll på att bygga en ny församling och kommer att ta sig an Israel någon dag under den stora vedermödan? Är vi inympade i Israels träd eller är vi ett nytt träd som kallas kristendom som är skilt från Israel? Om du svarar på denna fråga, så besvarar du samtidigt föregående fråga. Romarbrevet 11 och Efesiebrevet 2 ger en bra förklaring för den som har problem med detta. Jesus yttrade sig aldrig utanför vad lagen och profeterna redan förklarat. Vi är förmodligen alla överens om att all hans undervisning är i perfekt harmoni med vad som redan var förutsagt genom lagen och profeterna. Om Gud hade avsett att skapa en ny kropp för sitt folk och ge dem en ny lag, skulle han ha sagt oss detta någonstans i sitt ord att det skulle komma att ske.

### **Amos 3:7**

*Ty Herren, HERREN gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna.*

Allt måste först förkunnas genom profeterna innan Herren gör något. Så om vi misstänker att Gud kommer att göra något, kommer vi att hitta det hos Profeterna först, annars är något fel. Här ser vi att Herren säger att han bara gör vad han redan avslöjat att han skulle göra och ingenstans säger han att han kommer att ändra sin lag eller skapa en ny grupp människor. Du kommer inte att finna det någonstans bland profeterna. Så vi har ett problem. Kanske kan det bero på att människor uppfinner doktriner som står i strid med skriften, vilket leder fåren bort från sanningen. Det är mycket mer konsekvent och överensstämmande med den Bibliska principen, att åtminstone försöka förstå Kristi uttalanden i ljuset av lagen och profeterna. I samband med idén om att återuppbygga och återställa Israels hus som det talas om i lagen och profeterna och Jesus själv säger, använder hebreiskan ett ord som ibland översätts med *bygga* men som också kan betyda *att bygga upp, restaurera*. Så Kristi förklaring till Petrus som sannolikt talades på hebreiska när det först yttrades, kan översättas, *jag skall återuppbygga min församling*, eller *jag skall restaurera min församling*, utan att tänja på den underliggande textens avsikt alls. Faktum är att den här översättningen av texten har mycket att berömma sig av, särskilt när man beaktar de många gånger profeterna talade om återupprättandet av Israels hus.

### **Låt oss nu gå in på några detaljer i sådana skriftställen.**

Profeten Amos talar om återuppbyggnaden av Davids fallna hydda;

### **Amos 9:9-11**

*Ty se, jag befäller att Israels hus skall sällas bland alla hednafolken, som om det siktades i ett såll. Inte det minsta korn skall falla på jorden. Alla syndare i mitt folk skall dö för svärd, de som nu säger: "Oss skall olyckan inte komma nära, över oss skall den inte komma." På den dagen skall jag resa upp Davids fallna hydda, mura igen dess sprickor och resa upp det som är nerrivet. Jag skall bygga upp den som i forna dagar.*



Här talas det om Israels hus som straffat och förskingrat dem bland hedningarna på grund av sin synd och i det sammanhanget meddelar oss Gud genom profeten att han en dag kommer att återställa Davids fallna hydda (vilket är en referens till Israels hus) och bygga upp det som i forna dagar. Nationen Israel är den enda institution som profeterna nämner att Gud vill återupprätta och bygga upp igen. Det talas inte om någon ny kyrka eller annan struktur som Gud skulle "bygga upp under den sista tiden utom Israels hus. Det är en specifik hänvisning till Amos profetia vi tidigare nämnt, där Jakob beskriver *uppbyggnad* av den Nytestamentetliga församlingen och införlivandet av hedningarna i församlingen:

#### **Apostlagärningarna 15:14-18, citerande Amos 9:**

Simeon har berättat om hur Gud först såg till att han vann ett folk åt sitt namn bland hedningarna. Det stämmer överens med profeternas ord, där det heter: Därefter skall jag vända tillbaka och åter bygga upp Davids fallna boning. Dess ruiner skall jag bygga upp och jag skall upprätta den igen, för att alla andra människor skall söka Herren, alla hedningar, över vilka mitt namn har nämnts. Så säger Herren, som gör detta, det som är känt från evighet.

Hedningarna beskrivs som inympade i Israels hus när Davids fallna boning åter byggs upp från dess ruiner. Kristi uppståndelse och Kristi himmelsfärd och det efterföljande utgjutandet av den helige ande, förklaras uttryckligen genom uppfyllelsen av de profetior som beskriver återställande av Israels hus. INTE att det skall byggas upp någon ny församling eller Kyrka. Petrus talar om händelserna under Shavuot (Pingsten) som en uppfyllelse av vad profeterna sagt skulle ske med Israels hus i den sista tiden:

#### **Apostlagärningarna 2:16-18**

Nej, det är detta som är sagt genom profeten Joel:  
Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud: Jag skall utgjuta av min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era unga män skall se syner, och era gamla män skall ha drömmar. Ja, över mina tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta av min Ande, och de skall profetera.

Detta citat av Petrus från Joel 2 slutar kortfattat. Profeten säger vidare att:

#### **Joel 2:32-3:1**

Och det skall ske att var och en som åkallar HERRENS namn skall bli frälst. Ty på Sions berg och i Jerusalem skall det finnas en räddad skara så som HERREN har sagt, bland kvarlevan som HERREN kallar. Ty se, i de dagarna och på den tiden, när jag gör slut på Judas och Jerusalems fångenskap.

Detta avser Israels hus. Utgjutande av Guds ande över allt kött hänger samman med vad som följer - Israels tillbakakommande från exilen till Juda och Jerusalem. Detta är återigen ett bevis på att det så kallade *byggandet av församlingen* verkligen talar om ett återupprättande och återställande av de landsförvisade av Israels hus, inte en ny församling, inte någon ny kyrka. Apg. 3 beskriver händelserna omedelbart efter den första pingsten. Här talar Petrus om det som uppfyllde vad profeterna sagt för länge sedan:

#### **Apostlagärningarna 3:18-26**

Men Gud har på detta sätt låtit det gå i uppfyllelse som han har förutsagt genom alla sina profeter, att hans Messias skulle lida. Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade och tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte och han sänder Messias

som är bestämd för er, nämligen Jesus. Honom måste himlen ta emot tills de tider kommer då allt det blir återupprättat, som Gud har förkunnat genom sina heliga profeters mun från urminnes tid. Mose har sagt:

En profet som är lik mig skall Herren er Gud låta träda fram åt er, ur era bröders krets. Lyssna till honom i allt vad han säger er. Men var och en som inte lyssnar till den profeten skall utrotas ur folket. Alla profeterna, så många som har talat från Samuel och framåt, har också förkunnat dessa dagar. Ni är barn till profeterna och arvtagare till förbundet som Gud slöt med era fäder, när han sade till Abraham: I din avkomma skall alla folk på jorden välsignas. För er först och främst har Gud låtit sin tjänare träda fram, och han har sänt honom för att välsigna er genom att vända var och en bort från sina onda gärningar."

Först beskriver Petrus händelser vid Pingsten som en början på uppfyllelsen av återupprättandet av Israels hus som sagts genom profeterna. Dessa händelser var föregångare till upprättandet av allt, dvs återställande av Davids fallna boning - Israels hus. Så långt är det helt klart att det inte handlar om en ny "Kyrka" utan helt enkelt början av återställandet av Israels och Juda hus till ett rike igen, inte längre delade utan de två blir ett. Se vår undervisning; *What is the Gospel* och *The Lost Sheep*. Profeterna sa att Messias skulle återupprätta Israel, inte skapa något nytt.

Så om Jesus sa att han skulle bygga en ny församling, skulle då inte detta överensstämma med profeterna och vad de sagt att Messias skulle göra? Allt måste finnas förutsagt av Profeterna innan Fadern gör någonting (Amos 3:7). Petrus beskriver det folk bland sina åhörare som *profeternas barn* och delaktiga i det förbund som Gud slöt med deras fäder. Ändå är det just dem som Petrus talar till. Han talar till Israel, inte till någon påhittad ny Kyrka. Profeterna var lydiga till Moses lag! De flesta lär ut att de inte ingår i *fädernas förbund*. Därför måste Kristus svar till Petrus bekännelse förstås som en beskrivning av att han kom för att bygga upp och återställa Israels hus som så många gånger förutsagts av profeterna. Att binda och lösa som är Jesu nästa uttalande, måste förstås i det sammanhang som det framförs:

#### **Matteus 16:18-19**

Jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den. Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen.

Det finns nästan ingen debatt om den springande punkten i detta uttalande. Messias talar om att ge ett bemyndigande till Petrus. Binda och lösa är hebreiska idiom för att utöva myndighet, att förbjuda och tillåta. Men debatten om tolkningen handlar om denna myndighets rätt eller inte att utöva denna behörighet. Den katolska kyrkan ser på denna myndighet som ger den rätt att ändra Guds lag, att upphäva lagen och att skapa nya lagar. Så vi måste fråga oss själva:

*Är det möjligt för oss att ändra vår Skapares lagar eller omintetgöra dem?*

Det finns myriader av Bibelrum i lagen och profeterna som uttryckligen förbjuder någon att ändra eller upphäva Guds lag. Herren själv instruerade detta genom Mose;

#### **5 Moseboken 4:1-2**

Och nu, Israel, lyssna till de stadgar och föreskrifter som jag vill lära er att följa, så att ni må leva och komma in i och ta i besittning det land som HERREN, era faders Gud, vill ge er. Ni skall inte lägga något till det som jag befäller er och inte ta något därifrån utan hålla HERRENS, er Guds, bud som jag ger er.

#### **5 Moseboken 12:32**

Allt vad jag befäller er skall ni vara noga med att följa.

Du skall inte lägga något till det och inte ta något därifrån.

Hur noga har vi varit med att följa detta? Har någonting lagts till eller tagits bort från vad Mose ursprungligen skrev? I Psaltaren säger David upprepade gånger att Guds lag är evig och aldrig har något slut:

**Psaltaren 119:89**

För evigt, HERRE, står ditt ord fast i himlen.

**Psaltaren 119:152**

Sedan länge vet jag genom dina vittnesbörd att du har fastställt dem för evig tid.

**Psaltaren 119:142**

Din rättfärdighet är en evig rättfärdighet, din undervisning är sanning.

Jesus själv säger;

**Matteus 5:17-19**

Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att fullborda (vilket betyder att i fullhet predika hela lagen). Amen säger jag er: Innan himmel och jord förgår, skall inte en enda bokstav, inte en prick i lagen förgå, förrän allt (lagen och profeterna) har skett. Den som därför upphäver ett av dessa minsta bud och lär människorna så, han skall kallas den minste i himmelriket. Men den som håller dem och lär människorna dem, han skall kallas stor i himmelriket.

Jesus sa att inte något av Guds bud skulle upphävas, förändras eller förgå, förrän allt har skett och himmel och jord försvinner. Att himmel och jord försvinner och en ny kommer är den sista profetiska händelse som förutsagts i Bibeln.

**Jesaja 65:17**

Se, jag skapar nya himlar och en ny jord, och man skall inte mer komma ihåg det förgångna eller tänka på det.

**Uppenbarelseboken 21:1**

Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit, och havet fanns inte mer.

Observera att denna händelse har uppenbarligen ännu inte skett.

Att himmel och jord försvinner är samma händelse som Petrus nämner i 2 Petrus 3:10-13.

**Jesus fastställer att Guds lag kommer att finnas åtminstone fram till den dagen.**

**Uppenbarelseboken 21:5-6**

Han som satt på tronen sade: "Se, jag gör allting nytt." Och han sade: "Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna." Han sade också till mig: "Det har skett. Jag är A och O, Begynnelsen och änden. Åt den som törstar skall jag ge att dricka fritt och för intet ur källan med livets vatten.

Kristi verk på korset för vår frälsning är avslutad som beskrivs i Joh. 19:30, men Herren är ännu inte klar med vad som sagts i **hela** hans lag och av profeterna innan han slutligen säger *det är fullbordat*, som sker genom tillkommelsen av den nya himlen och den nya jorden. Ingenting kan läggas till eller

tas ifrån vad Mose skrev som Guds lag, förrän himmel och jord förgås, som är minst 1.000 år efter Jesus återkomst. En del menar att ordet uppfylla i Matteus 5:17 betyder att upphäva eller avsluta. Det finns två anledningar till detta:

- 1) Man vill undvika en tydlig undervisning om att Jesus förkunnat att inte ett enda av Guds bud i Mose lag har upphävts.
- 2) Att bevara sina usla tolkningar av Paulus brev.

Det är de av Paulus brev som Petrus sa var svåra att förstå och kan resultera i laglöshet. Om denna tolkning vore riktig, skulle vi kunna tillämpa en sådan undervisning från skriftens ord, eftersom Gud inte är ordningens Gud. Men vi är tillsagda att pröva allt och behålla vad som är gott (1 Tess. 5:21). Så låt oss därför pröva detta, eller snarare vår förståelse av om ordet *fullborda* betyder *upphäva* eller *avsluta* i stället för att *uppfylla* eller att *uppfylla lagen i fullständig mening*, eller *till fullo förkunna* Guds lag, bevisad av hur Jesus framställer den sanna tolkningen, inte den Fariseeiska uppfattningen av Guds lag. **Kan fullborda i Matteus 5:17 verkligen betyda att upphäva?**

### Matteus 5:17

Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna.  
Jag har inte kommit för att upphäva utan för att fullborda.

Att upphäva och avsluta ger samma resultat och tydligen är det inte vad som avses. Låt oss pröva det igen i verse 18.

### Matteus 5:18

Amen säger jag er: Innan himmel och jord förgår, skall inte en enda bokstav, inte en prick i lagen förgå, förrän allt (lagen och profeternas ord) har skett.

Vissa säger att delar av lagen hade förgåtts innan allt i lagen och profeterna hade uppfyllts. Det låter inte heller speciellt vettigt. Låt oss pröva det igen i verse 19.

### Matteus 5:19

Den som därför upphäver ett av dessa minsta bud (som Jesus anses ha upphävt) och lär människorna så, han skall kallas den minste i himmelriket. Men den som håller dem och lär människorna dem (även om Jesus sägs ha upphävt dem), han skall kallas stor i himmelriket.

### Så det verkar inte speciellt vettigt heller.

Det finns bara två möjliga tolkningar av *uppfylla* i den grekiska texten i Matteus 5:17:

1) Jesus kom för att uppfylla den verkliga innebörden av Guds lag och att predika hela lagen, för att avslöja de problematiska och felaktiga Fariseeiska tolkningarna. (Mer om detta kan du läsa om i Matteus 23 och Markus 7). Det verkar mer logiskt eftersom det var hela syftet med vad Jesus sa när han konfronterade fariséerna. Han korrigerade alltid deras uppfattning om Guds lag. Jesu avsikt var att instruera oss om hur vi ska vandra efter Guds lag och på hans vägar och inte på det sätt människor ansåg att vi skulle följa Guds lag. Jesus kom för att till fullo klargöra den korrekta tolkningen av vad Mose skrev i lagen, inte för att avskaffa den. Dessutom för att visa på hur fariséerna rört till allt i sina egenhändigt skapade lagar. Och här är den andra möjliga förklaringen till vad *uppfylla* eller *pleroo* (Grekiska) kan betyda i Matteus 5:17.

2) Det kan innebära att *fullfölja*, *slutföra*, eller *avsluta*. Allt man behöver göra är att infoga denna definition i den Bibeltext vi just läst, för att se hur en sådan tolkning är totalt ologiskt och absurd. Den fungerar helt enkelt inte, det fungerade inte ens när vi bara prövade det. Tekniskt grundat på en bokstavstrogen återgivning av den grekiska grundtexten är alla tolkningarna acceptabla. Ta gärna en

titt i någon tillförlitlig Bibelkonkordans (Strong's) för att se betydelsen av det Grekiska ordet pleroo.

På grund av detta, måste vi fastställa vilken definition som passar in i sammanhanget och inte skapar några konflikter. Den enda tolkningen av *uppfylla* i Matteus 5 som passar in i sammanhanget och utesluter de orimligheter som vår prövning visat är att förstå att Jesus undervisade om att han kommer att *uppfylla* eller *fullfölja* hela Guds lag. Jesus kom för att till fullo uppfylla Guds lag, och inte för att upphäva den. Vi är befallda att följa och undervisa även de minsta buden. Jesus kom för att till fullo undervisa lagen och vara ett exempel på det sätt han levde. Han lärde oss den fulla innebörden av Guds lag. Är inte det en perfekt bild av Jesu tjänst? Han undervisade, vandrade i, praktiserade, lyssnade och levde helt efter Mose lag. Är vi inte befallda att leva som han levde?

### **1 Johannes 2:6**

Den som säger sig förbli i honom är skyldig att själv leva så som han levde.

Mot bakgrund av de uttryckliga uppenbarelserna i skriften och bekräftelsen från Jesu Kristi mun, kan Guds lag inte ändras, upphävas eller ersätts av en mänsklig institution. Den katolska kyrkan har inget tillstånd från Skriften att blanda sig i vår Skapares lag. Guds lag är oföränderlig. Vare sig vi vill erkänna det eller inte har nästan varje kristen gemenskap sina rötter i den katolska läran och den korrupta Romerska kyrkan.

Det som utgör den verkliga skillnaden är hur långt bort från Rom och tillbaka till sanningen i Guds ord som varje samfund kommit, om någonstans alls? Ju närmare man är till Jesu undervisning och vad han praktiserade, ju närmare är man sanningen, i samstämmighet med Guds ord.

De flesta samfund har avskaffat de flesta av Guds bud och befallningar och praktiserar solgudstillbedjan på söndagar och andra hedniska traditioner med en enkel "Jesusstämpel" för att få det att verka okej och rätt i sina egna ögon. Om vi vill kämpa för den tro som en gång för alla gavs till alla heliga och sedan tro och utöva vad Jesus, Paulus och lärjungarna praktiserade och undervisade, är det med all säkerhet en bättre start än de uppfinningar som den katolska kyrkan och dess efterföljare konstruerat. Det borde bara vara meningsfullt att göra vad Jesus undervisade oss om och inte vad den katolska kyrkans falska religion åstadkommit.

Den ändrade på Herrens sabbat och hans högtidsdagar helt efter sitt eget godkännande och under dödshot för andra som inte följde deras befallningar. Inte för att skriften säger så, men eftersom de missbrukade Matteus 16 genom att bevilja sig själva myndigheten att ändra Guds ord.

De erkänner detta och det kan bekräftas bara genom att läsa deras publicerade litteratur.

Även om Roms läror påtvingades världen, har vi fortfarande sanningen i Guds ord och vi har verkligen ingen ursäkt att inte följa den.

### **Matteus 16:18-19**

Jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den. Jag skall ge dig himmelrikets nycklar Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen."

Vilken var då den myndighet som gavs till Petrus? Vad är himmelrikets nycklar som Petrus skulle få? Profeten Jesaja talar om nyckeln som är kopplad till befogenheten att binda och lösa:

### **Jesaja 22:20-22**

På den dagen skall jag kalla på min tjänare Eljakim, Hilkias son. Honom skall jag klä i din dräkt, spänna på ditt bälte och lägga din myndighet i hans hand, så att han blir en far för Jerusalems invånare och för Juda hus. Jag skall ge honom nyckeln till Davids hus att bära. När

han öppnar skall ingen kunna stänga, och när han stänger skall ingen kunna öppna.

Nyckeln som Eljakim fick ta emot var myndigheten över Davids hus, att öppna och stänga eller binda och lösa. Löftet till församlingen i Filadelfia i Uppenbarelseboken har också samband med denna Davids nyckel som ger behörighet att binda och lösa:

### **Uppenbarelseboken 3:7**

Skriv till församlingens ängel i Filadelfia:

Så säger den Helige och Sanne, han som har Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga, och stänger så att ingen kan öppna:

Denna "nyckel" verkar ge rätten att härska och regera över Israels hus.

Vad är den standard som Israels barn hade att rätta sig efter? Mose lag!

### **5 Moseboken 4:1**

Och nu, Israel, lyssna till de stadgar och föreskrifter som jag vill lära er att följa, så att ni må leva och komma in i och ta i besittning det land som HERREN, era fäders Gud, vill ge er.

### **5 Moseboken 6:1-2**

Dessa är de bud, stadgar och föreskrifter som HERREN, er Gud, har befallt mig att lära er, för att ni skall följa dem i det land dit ni drar för att ta det i besittning och för att du i hela ditt liv skall frukta HERREN, din Gud, så att du håller alla hans stadgar och bud som jag ger dig, du med din son och din sonson, och för att du skall få ett långt liv.

Nationen Israel hade att rätta sig efter Guds lagar och hans rättfärdiga handlande med dem. Alla tvister skulle lösas genom Guds lagar och domar. I själva verket var lagen eller på hebreiska, Torahn, Israels arvedel.

### **5 Moseboken 33:4**

Mose gav oss en lag, en arvedel för Jakobs menighet.

Instruktionerna, vilket är vad Torahn bokstavligt talat betyder, bestod av två delar:

### **5 Moseboken 6:1**

Dessa är de bud, stadgar och föreskrifter som HERREN, er Gud, har befallt mig att lära er, för att ni skall följa dem i det land dit ni drar för att ta det i besittning...

Stadgarna (chukot på Hebreiska) var de grundläggande lagarna eller befallningarna. Dessa stadgar är de grundläggande riktlinjerna för hur man ska bete sig. Att bryta mot dessa stadgar resulterade oftast i en allvarlig påföljd. Rätt levnadsregler (mishpatim på Hebreiska) var *domarna* eller korrekta disciplinära åtgärder i händelse av en mindre missgärning. Bland dessa finns till exempel den stadga som kräver återlämnande av egendom plus en femtedel av sitt värde i ersättning vid ett orättvist handlande. Mishpatim var *domarna* som Israel skulle administrera när någon gjort sig skyldig till att felaktigt behandla någon annan.

### **Matteus 16:19;**

Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen."

Den grammatiska sammansättningen i grekiska handskrifter är mycket viktig för att kunna förstå

innebörden av denna instruktion. *Skall vara bundet* och *skall vara löst*. Detta är mycket avigt på engelska, men återger exakt omskrivningen av ett framtida perfekt tempus. Det är konstruerat genom att bifoga det framtida perfekt tempuset av *skall vara* verbet till den perfekta participle av verbet. Det betyder i huvudsak, "när detta är *bundet* är den redan bundet i himlen," och när dom är *löst* (släppt), skall det redan vara löst i himlen. Den händelsen, när det tillkännagavs av lärjungarna, har vid den tidpunkten redan utförts i himlen. Vad Messias sa var faktiskt detta:

*Den dom som du framställer har redan utförts.*

Varför? Hur är det ens möjligt? Därför att lagen om Messias herravälde är Moses lag.

Alla beslut som kommer att fattas i församlingen av Messias måste göras i enlighet med de stadgarna (mishpatim).

När alla tvister och meningsskiljaktigheter bland Messias folk hanterats och lösts enligt lagens bedömning, då är det lätt att se hur beslutet redan skett i himlen; det var redan nedskrivet.

Något att lösas eller bindas måste göras i enlighet med vad som redan beslutats av Gud och som finns skrivet i lagen.

Så när de äldste beslutar att binda i enlighet med Torahn, då har himlen förvisso redan beslutat och redan utfört detta. När de äldste beslutar att lösa enligt bestämmelserna i domstolens lag, då har himlen redan *löst* detta eftersom beslutet redan har gjorts av Gud och det har skrivits in i lagen som en rättvis dom. Petrus hade inte fått någon ny myndighet. Det är ingen myndighet som någon annan har fått. Inte heller finns det någon ny myndighet som Kyrkan har fått.

Den myndighet som Messias har gett sina lärjungar och deras efterföljare är den myndighet som finns infattad i Torahn. Dessa är de rättfärdiga domar som den Allsmäktige har utfärdat för uppbyggnad och förvaltning av Kristi församling. Nycklarna till konung Messias är rättfärdigt placerade i händerna på Kristi lärjungar eftersom deras lag och deras arvedel är lagen, Torahn. Jesus förklaring till Petrus är egentligen bara är en bekräftelse på vad som redan har fastställts. Profeterna säger att Jesus Kristus kommer att förkunna Herrens ord, Toran, Lagen till alla hednafolk:

#### **Jesaja 2:2-4**

Det skall ske i den yttersta tiden att det berg där HERRENS hus är skall stå fast grundat och vara högst bland bergen, upphöjt över höjderna. Alla hednafolk skall strömma dit.

Ja, många folk skall gå i väg och säga:

"Kom, låt oss gå upp till HERRENS berg,

till Jakobs Guds hus. Han skall undervisa oss om sina vägar, så att vi kan vandra på hans stigar."

Ty undervisning skall gå ut från Sion, HERRENS ord från Jerusalem.

Han skall döma mellan hednafolken och skipa rätt åt många folk.

Då skall de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsnivar.

Folken skall inte mer lyfta svärd mot varandra och inte mer träna sig för krig.

Att döma tvister och skiljeförfaranden under den Messianska tidsåldern kommer att ske i samband med moraliska instruktioner från lagen, Toran. Domarna (mishpatim) är de lagar som dömer mellan de som tvistar. Profeten Mika säger exakt samma sak.

#### **Mika 4:2-3**

Ja, många folk skall gå i väg och säga: "Kom, låt oss gå upp till HERRENS berg, till Jakobs Guds hus. Han skall undervisa oss om sina vägar, så att vi kan vandra på hans stigar."

Ty undervisningen skall gå ut från Sion, HERRENS ord från Jerusalem.  
Han skall döma mellan många folk och skipa rätt åt mäktiga hednafolk,  
ända bort i fjärran land. Då skall de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till  
vingårdsknivar. Folken skall inte mer lyfta svärd mot varandra och inte mer träna sig för krig.

Det är väl känt att Messias kommer att härska och regera på jorden under den messianska tidsåldern och upprätthålla lagen, Toran, som helt enkelt betyder Herrens instruktioner. Hans lärjungar kommer att regera med honom. Så varför skulle det vara någon överraskning att Messias lärjungar använder sig av samma lagar och domar från Torahn för att förvalta enheten i Kristi kropp idag?

### **Sammanfattningsvis:**

Den kristna kyrkan har missuppfattat mycket i Skriften eftersom den har ignorerat Torahns instruktioner. Lagen har inte upphört i större utsträckning än himmel och jord har försvunnit. Det är lika stor skillnad mellan Israel och kyrkan som det är skillnad mellan en kropp och en annan, med andra ord ingen alls.

Messias undervisade sina lärjungar om att Torahn fortfarande är giltig och att vandra i enlighet med Herrens bud i Torahn är det korrekta sättet att uttrycka sin tro och kärlek till honom.

Jesus hävdade genom sin undervisning och livsstil och genom outtalade ord att han är Profeten som skulle komma – förutsägelseernas Messias. För de av hans lärjungar som inser och erkänner detta faktum, ges Torahn som rätt sätt att administrera sin församling, att lösa tvister och fatta beslut som påverkar Kristi kropp. Man skulle kunna förvänta sig att denna undervisning väckt upp många Bibliska motsättningar som dispensationalismens teologi lägger upp på bordet.

Det finns ingen brist på problem som uppstår genom dispensationalismens lära.

Vi måste vara försiktiga så att vi inte lägger till eller drar ifrån i Guds bud och verkligen vara försiktiga med att anklaga Paulus och indirekt Gud, för att göra detta också.

Kort sagt; dispensationalismen sammanfattas bäst som en teologisk licens att göra samma djupgående fel som "dispensationerna" förut påstått att Gud har förändrats och att denna "mer intressanta" dispensära lära är något "nytt" för en "ny grupp" med "nya regler" och en "ny plan" från samme Gud (inte någon ny) med samma Ord (inte något nytt) som undervisas av samma (inte något nytt) folk (Israel). Dispensationalism är helt enkelt ett totalt misslyckat försök att skilja Guds folk från hela Guds ord. När vi i själva verket ska tro, binda oss till och ha förtroende för och praktikisera hela Guds ord eftersom vi är befallda att göra vad vi tror på och tro på vad vi gör.

Vi hoppas att denna studie har välsignat dig och kom ihåg, fortsätta att pröva allt.

**Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i Guds fullkomliga Ord.**

**EMAIL:** [Info@119ministries.com](mailto:Info@119ministries.com)

**FACEBOOK:** [www.facebook.com/119Ministries](http://www.facebook.com/119Ministries)

**WEBSITE:** [www.TestEverything.net](http://www.TestEverything.net) & [www.ExaminaloTodo.net](http://www.ExaminaloTodo.net)

**TWITTER:** [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#)